

ನಂದಾಯೀಲ್ಯ

ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ರಂಗಭೂಮಿ ಇತಿಹಾಸದ ಗಮನಾಹಕ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ‘ಅಕ್ಷ್ಯಾಫ್ಡ್ರೋ ಯುನಿವೆಸಿಟಿ ಪ್ರೈಸ್’ನ ಮಾಲೀಕ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಆ ಬದಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಗಿರೀಶ್ ಭಾಪಿತ್ತು.

ಶಮೀಕ್ ಬಂದೋಪಾಧ್ಯಾಯ

ಭಾರತೀಯ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಸೆಂಕ್ರೂಪ್ ಸೂಯ್

ನಾನು ಮತ್ತು ಗಿರೀಶ್ ಕಾನಾಡ್ 1970ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಣ್ಣ ಭಾಗವೊಂದನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಪರಿಕರಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅನ್ನಾಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸದ್ವಿಳಿದೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವು. ಆಗಿನ್ನು ಗಿರೀಶರು ‘ಅಕ್ಷ್ಯಾಫ್ಡ್ರೋ ಯುನಿವೆಸಿಟಿ ಪ್ರೈಸ್’ – ಮದ್ದುಸ್‌ನ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿದ್ದರು. ಆಗವರು ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಹೊಸ ನಾಟಕಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಸರಣಿಯೊಂದನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಸರಣಿ ಅವರ ಆರಂಭಿಕ ಅಭಿಜಾತ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿಂದಾದ ‘ತುಫಲಕ್’ ನಾಟಕದ ಅನುವಾದದಿಂದಲೇ ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿನ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ದೇಶದ ಇರೆ ಭಾವೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡು ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಆ ದಿನಗಳು ಭಾರತೀಯ ರಂಗಭೂಮಿಯ ರಮಣೀಯ ಸಮಯ. ಹೊಸ ತರೀಮಾರಿನ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಹಾಗೂ ನಾಟಕಕಾರರು ರಂಗದ ಮೇಲೆ ಕಾಳಣಿಕೊಂಡ ಅಂದಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿಪರವಲ್ಲದ ಪ್ರಯೋಗಶೀಲ ರಂಗತಂಡಗಳೂ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದವು. ಇವರಿಂದಾಗಿ ಕಚ್ಚಾ ಶಕ್ತಿಯೊಂದು ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಹಿಸಬೇಡಿ, ಆ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಸ್ವಾತ್ಮಿಕ ನಾಟಕಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲೂ ಕಾಣಬೇಡಿಗಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ‘ಸಂಗಿತ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿ’ ತನ್ನ ಉತ್ತರ್ವಿ ಕಾರ್ಯದಾರಿ ಸುರೇಶ್ ಅವಧಿ ಅವರ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ – ನಾಟಕಕಾರರು ಹಾಗೂ ನಿರ್ದೇಶಕರು ದೇಶದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ವಿಜ್ಞಾಸಲು ಹಾಗೂ ಅಯಾ ನಾಟಕ ನಿರ್ಮಾತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಚಚ್ಚಿಸಲು ಅನುದಾನ ಬದಗಿತ್ತು. ಇಂಥದೊಂದು ಭೇಟಿಯಲ್ಲಿ ಗಿರೀಶರು ಕೋಲ್ಯಾಂತ್ರಿಕದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಷ್ಟ್ಯಾ ಧಿಯೆಟರ್ ‘ಮುಕ್ತಾಗನ್’ನಲ್ಲಿ ಬಾದಲ್ ಸಕರ್ಕ್ ಅವರ ‘ಪಬಾಂಗ್ ಇಂಡ್ರಜಿತ್’ ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡರು. ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಪ್ರತಿಭಾ ಅಗವರ್ತ್ ಲಾಂಡಿ (ನಟ, ಹಿಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಶಿಕ್ಷಕ) ಹಿಂದಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಅಲ್ಲಿನ ಕಲಾವಿದರಿಗಾಗಿ ಕಾನಾಡರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ ರೂಪಾಂತರಿಸಿದರು. ಪ್ರತಿಭಾ ಅವರ ಸೂಕ್ತ, ಹಿಂದಿ ಅನುವಾದದ ಹೊಸ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಿ.ವಿ ಕಾರಂತರು, ಮರಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದೇವ್ ದುರೆ ಹಾಗೂ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ವಾಮಾನಂದ್ ಜಲನ್, ಅರವಿಂದ್ ದೇಶಪಾಂಡೆ ಮಾಡಿದರು. ಭಾರತದ ವಿವಿಧ ನಗರಗಳಲ್ಲೂ ಭೇರೆ ಭೇರೆ ನಿರ್ದೇಶಕರಿಂದ ಆ ನಾಟಕದ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ನಡೆದವು.

‘ಅಕ್ಷ್ಯಾಫ್ಡ್ರೋ ಯುನಿವೆಸಿಟಿ ಪ್ರೈಸ್’ನಿಂದ ಗಿರೀಶ್ ಹೊರಬಂದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅದೇ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕೋಲ್ಯಾಂತ್ರಿಕ ಸಂಪಾದಕನ ಹುದ್ದೆಗೆ ನಾನು 1973ರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡೆ. ಗಿರೀಶರ ಸಲಹೆಯ